

[Voigt]

Hr. J. K. Hansen sagde, at det muligvis kunne tages op, hvis der skulle ske en revision af forretningsordenen for folketinget. Nu ved jeg heller ikke, om en sådan revision er på vej, men det ville da være ønskeligt, for der er mange ting i folketingets forretningsorden, som vi fra vores partis side kunne ønske at få lavet om, f. eks. taletidsreglerne, og vi ønsker også at få ændret formandens ret til at knægte ytringsfriheden her på talerstolen. Vi mener, at det er herfra, folkets røst skal lyde, og formanden skal ikke bestemme, hvad der er folkets røst. Det er ting, vi vil se positivt på, hvis der kommer en sådan revision, som hr. J. K. Hansen talte om. Men vi vil som sagt lytte til hr. Alfred Hansen i udvalget for forretningsordenen.

Anders Poulsen (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Enggaard, er forhindret i at være til stede i salen, skal jeg på hans vegne sige, at venstre vil foreslå, at det fremsatte beslutningsforslag tages med i de overvejelser, der vil blive tale om i forbindelse med en eventuel revision af forretningsordenen.

Bjørn Poulsen (SF):

For SFs vedkommende kan jeg sige, at vi ikke kan støtte dette forslag, og det er der flere forskellige grunde til. Vi mener for det første ikke rigtig, det er nødvendigt. For det andet er det nok en så lille ting, at det var noget, vi simpelt hen kunne klare ved en fornuftig snak, den dag vi har en virkelig behandling af forretningsordenen herinde. Og for det tredje tror jeg nok, der er nogle problemer ved dette, som retsforbundet ikke har tænkt over. Jeg vil i det hele taget sætte spørgsmålstegn ved, hvor mange der, hvis man åbner mulighed for, at en minister kan tage orlov fra folketinget, egentlig vil benytte sig af det. Jeg tror ikke, der er nogen overhovedet, der ville benytte sig af det, når det kom til stykket. Hver evig eneste gang der så skulle være valg, var det tilbage til folketinget, ud at vælges igen, ind, minister igen, ud af folketinget og i den dur. Og der er mange, der sætter forholdet til deres kreds meget højt, så jeg tror ærligt talt ikke på, at det er noget problem, når det kommer til stykket.

Det er klart, at hvis det var retsforbundet, der fik regeringsmagten med 5 mandater,

ville der være problemer, det skal jeg være den første til at erkende, og det ville der såmænd også være, hvis det var SF, men jeg synes, at dette problem for nærværende er så lille, at der ingen grund er til at tage det op.

Så er der én ting mere, som jeg også synes man skal tænke over, og det er, at huset her vist med gru ville se på, at et antal ministre, mellem 15 og 20, søgte orlov. Hvor skulle vi dog sætte alle de mennesker, der var suppleanter?

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører ikke er til stede, skal jeg på hans vegne sige, at det radikale venstre er positivt indstillet over for forslaget. På linje med, hvad andre ordførere har sagt, vil jeg også godt sige, at det er et spørgsmål, om man ligefrem skal køre det igennem som et selvstændigt forslag eller blot skal lade det ligge, til man tager en mere generel revision af forretningsordenen. Vi vil nok være indstillet på at lade det ligge, indtil man tager en mere generel revision af forretningsordenen.

Jeg vil da også godt i tilknytning til den sidste ordfører sige, at jeg er enig med ham i, at det naturligvis er et større problem for de mindre partier end for de store, men det skal dog ikke forhindre, at man laver fornuftige forretningsordener, der også tager hensyn til mindre partier.

Men som sagt, vi er positivt indstillet over for forslaget og vil gerne kigge på det, men vi ser unægteligt gerne, at det sker i en lidt større sammenhæng.

Alfred Hansen (DR):

Det er ikke en ny tanke, retsforbundet har fået, at de folketingsmedlemmer, som udnævnes til ministre, får mulighed for at nedlægge deres folketingsmandat, så længe de virker som ministre. Det har selvfølgelig altid været vores hensigt, at man i det øjeblik, man ophører med at være minister, kan gå tilbage og overtage sit folketingsmandat.

Jeg nævnede det bl. a. i en debat vedrørende indstilling fra udvalget til valgs prøvelse den 19. april 1977 – folketingets forhandlinger 1976–77, 2. samling, sp. 2153 – og da konstaterede jeg, at vi har den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, og set ud fra mit synspunkt burde et folketings-